

svědčiti se o tom, zda jsou splněny předpoklady pravoplatnosti a vykonatelnosti platebního příkazu. Nelze připustiti, by exekut byl při exekuci, povolené exekucním soudem, postaven hůře, než při exekuci povolené procesním soudem. Právnímu názoru tomuto nasvědčuje i úvaha, že jinak by bylo v moci vymáhajícího věřitele zbaviti dlužníka oprávněného prostředku jednoduše tím, že zažádá o exekuci u soudu exekucního a nikoli procesního. Právem proto rekursní soud rekursu vyhověl a povolující usnesení prvního soudu změnil.

### Čís. 11775.

Není v rozporu se zákonem (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931) souhlasný názor nižších soudů, že podíl člena společenstva (podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.), není-li ztrát, musí býti vyplacen členu nezkráceně, a že nelze z podílu odpočítavati manipulační poplatek za výkony spojené s vyúčtováním a s výmazem člena.

(Rozh. ze dne 23. června 1932, R I 472/32.)

Rejstříkový soud nevyhověl žádosti družstva o zápis změny § 3 stanov doplněných ustanovením, že představenstvo je oprávněno učiniti usnesení, že se vystoupilým neb vyloučeným členům zaúčtuje při vyplácení podílu manipulační poplatek za výkony spojené s vyúčtováním a s výmazem člena až do výše 10 Kč, poněvadž ustanovení to by odporovalo paragrafem 3. stanov a paragrafy 77 až 79 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. zaručenému právu člena bez jakýchkoliv poplatků po řádné výpovědi z družstva vystoupiti, a v tom případě i v případě pravoplatného vyloučení člena z družstva požadovati vrácení nezkráceného podílu a jinak z poměru společenstevního mu příslušejícího pohledávání. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Ke správným stavu věci i zákonu vyhovujícím důvodům napadeného usnesení dodává se jen ještě toto: Člen družstva může vrácení podílu po uplynutí lhůty § 78 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. žádati, ovšem tak, jak byl podíl ten platil, arcíť, pokud nebyl podíl zmenšen neb úplně ztráven ztrátami. Podíl musí býti vyplacen členu nezkráceně a nemůže se tedy s podílu odpočítavati manipulační poplatek za výkony spojené s vyúčtováním a s výmazem člena, neboť to by znamenalo stížení ručební povinnosti členovy. Není proto usnesená změna § 3 stanov, že se vystoupilým neb vyloučeným členům zaúčtuje při vyplácení podílu manipulační poplatek za výkony spojené s vyúčtováním a s výmazem člena až do výše 10 Kč přípustná a právem proto odepřel rejstříkový soud zápis této změny do společenstevního rejstříku (§ 11 cit. zák.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Jde o souhlasná usnesení soudů nižších stolic, jež lze napadati jen za předpokladu § 46 odst. (2) zákona o základních ustanoveních soudního řízení nesporného čís. 100/31. Nejvyšší soud, přezkoumaj spis,

neshledal, že jsou tu tyto předpoklady, obzvláště nezákonnost, jak stěžovatel vytýká. Zákon počítá ovšem s tím, že podíl může být členům zkráceně vyplacen při ztrátách, nikoliv však i v případě, kdyby ztrát nebylo, a proto se napadené usnesení nijak nepříčí zákonu. Pro nedostatek předpokladů § 46 odst. (2) uvedeného zákona nebylo lze vyhověti dovolacímu rekursu.

### Čís. 11776.

**Bylo-li vyřízení odporu poukázáno rozvrhovým usnesením na pořad práva, zůstává soudce rozepře příslušný pro žalobu u něho ve lhůtě podanou, i když napotom bylo rozvrhové usnesení rekursním soudem zrušeno a nařízen nový rozvrhový rok.**

(Rozh. ze dne 23. června 1932, R I 475/32.)

Žalobkyně, podavši při rozvrhovém roku odpor, byla rozvrhovým usnesením ze dne 4. srpna 1930 poukázána se svým nárokem na pořad práva. Proti rozvrhovému usnesení podala žalobkyně rekurs a ještě před jeho vyřízením, dne 19. září 1931, podala žalobu se žádostí, by bylo vyhověno odporu a by částky přikázané žalovaným v rozvrhovém usnesení byly přiznány žalobkyni. Rozvrhové usnesení bylo rozhodnutím rekursního soudu ze dne 3. prosince 1931 jako zmatečné pravoplatně zrušeno. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, poněvadž jednak zrušením rozvrhového usnesení odpadl podklad pro žalobu, jednak, poněvadž žaloba je předčasná. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením a odmítl žalobu. Důvody: Rozhodnutí prvního soudu jest neudržitelné. Neboť zrušením rozvrhového usnesení bylo odstraněno přikázání pojistné částky 149.775 Kč žalovaným a odkázání žalobkyně na pořad práva, a má nyní exekuční soud znova rozhodnouti, komu pojišťovací částka má připadnouti. Není tedy naprosto jisto, zda nové odkázání žalobkyně na pořad práva bude nutné a zda k němu také skutečně dojde. Byl tedy vzat žalobě podle § 231 ex. ř. jakýkoliv podklad a první soud rozhodl o věci, která vůbec nepatří na pořad práva, nýbrž o níž má rozhodnouti exekuční soudce v řízení exekučním. Je tu tudíž zmatečnost podle § 477 čís. 6 c. ř. s. Měsíční lhůta § 231 ex. ř. počíná se, byl-li podán rekurs proti rozhodnutí o poukazu na pořad práva, ode dne doručení vyřízení rekursu nebo dovolacího rekursu, nikoli, jak se domnívá dovolatelka, ode dne doručení rozvrhového usnesení. Nesměla tudíž žalobkyně podati žalobu, dokud poukaz na pořad práva nebyl pravoplatně zjištěn, a žalobní důvod následkem toho nebyl dán. Měl tudíž první soud žalobu ihned a limine zamítnouti. Poněvadž rekursním rozhodnutím ze dne 3. prosince 1931 byla vyslovena zmatečnost rozvrhového usnesení a tedy i poukaz žalobkyně na pořad práva, nemohl a nesměl se procesní soud dále zabývatí otázkou přikázání pojišťovací částky, celé řízení jest tudíž nicotné, pročez muselo býti zrušeno a žaloba musela býti odmítnuta.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by, nehledě k použitému zrušovacímu důvodu, o odvolání dále po zákonu jednal.